

Novičke NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politično vojskovanje: Tradicija in duh SA

4. del

RAZLASTNINJENJE (1934-1945)

Usmrtitev najboljših voditeljev SA 30. junija 1934 je SA zlomila hrbet: zdaj je bila številčno močno okrnjena in politično popolnoma onemogočena. Do leta 1945 se ni spremenilo nič. Brez kakršne koli prave funkcije v Tretjem rajhu je SA odslej predstavljala ogromen apolitičen vojaški športni klub brez kakršne koli pomembnosti. Tudi vojna, ki se je znova začela leta 1939, ni spremenila ničesar: SA ni smela oblikovati lastnih vojaških formacij, večina pripadnikov SA je svojo dolžnost opravljala v Wehrmachtu kot vsi drugi pripadniki ljudstva, voditelji SA so se borili in umirali na podrejenih poveljniških položajih, ne da bi lahko imeli kakršen koli formativni vpliv.

Zato so leta na oblasti za to temo precej neproduktivna. Vendar pa, četudi je primanjkovalo pozitivnih možnosti, analiza onemogočanja SA in njegovih posledic na negativnem področju ponuja bistvene poglede na tradicijo SA:

Po svoji naravi SA nikoli ni bila samostojna politična sila, temveč je bila vedno namenjena kot organizacijski okvir za militantno elito stranke. Zato je morala oslabitev SA neizogibno vplivati tudi na pomen in asertivnost NSDAP, katere militantna veja je bila. Rjave srajce so bile najjasnejši in najčistejši izraz nacionalso-cialističnega duha, zato je njihova onemogočenost praktično vodila v zaton

NSDAP kot revolucionarne in formativne sile. Odločitev z dne 30. junija 1934 je prinesla odpoved dokončanju revolucije na vseh ravneh in delitev dela z reakcijo, katere oporišča moči v vojski, upravi in gospodarstvu so v zameno za obljubo zvestobe führerju ostala nedotaknjena. To je pomenilo, da so bila bistvena področja državnega in družbenega življenja umaknjena iz volje partije, da bi jih oblikovala, in iz njene zmožnosti, da to stori. Nekdanja trditev, da **"partija poveljuje državi"**, je bila v družbeni realnosti praktično razveljavljena. NSDAP je po nacionalni vstaji v letih 1933/34 izvajala nadzor, kolikor je le mogla.

Po letu 1934 je revolucija ostala nedokončana in celo v okviru svojih možnosti se je stranka, ki ji je manjkala revolucionarni, idealistični in militantni element prvotne SA, vse bolj spreminjala v to, kar sem nekoč drugje opisal kot "praznični odbor za organizacijo komemoracij"! Vsekakor so bile storjene velike stvari:

NSDAP je s svojimi pododdelki uspela, kjer se je lahko uveljavila, zagotoviti resnične in učinkovite dokaze nacionalsocialistične volje za oblikovanje stvari - na socialnem področju z Nemško delavsko fronto, na področju izobraževanja mladih s Hitlerjevo mladino, pri rekrutiranju in izobraževanju nemških žensk z Žensko zvezo NS. Ti dosežki dajejo predstavo o tem, kakšen bi bil učinek, če bi stranki uspelo uveljaviti svojo nekdanjo zahtevo po popolni oblasti na vseh področjih. Dr. Goebbels pa je s svojo fascinantno propagando na ta način ustvaril končno nevarno iluzijo, da je nacionalsocialistična država uresničena, medtem ko je bil tretji rajh v svojih bistvenih oblastno-političnih temeljih kvečjemu Nemčija, ki postaja nacionalsocialistična, za uresničitev katere bodo po Rosenbergovem mnenju potrebne približno tri generacije - torej dokler ne odraste prva generacija, ki jo je v celoti usposobil in vzgojil nacionalsocializem. Tako nacionalsocialistična država ni temeljila na oblastno-politični zmagi in formativni moči revolucionarne stranke, ki bi prodrla na vsa področja, kot je bilo sprva predvideno, ampak v bistvu izključno na tem, da je vodja stranke postal kancler rajha in da je razumel, kako ta položaj opremiti z izjemnimi pooblastili. To tudi pojasnjuje, zakaj se je po smrti führerja reakcija hitro spet dvignila in ji je uspelo obnoviti sistem po svojih željah, medtem ko je nacionalsocialistično gibanje brez vodje stranke na oblasti za eno generacijo izgubilo skoraj vso sposobnost delovanja in jo ponovno pridobilo šele v sedemdesetih letih.

Po 20. juliju 1944 je partijskemu kanclerstvu pod vodstvom P. Bormanna uspelo, da je bila stranka bolj vključena v oblast: Z ustanovitvijo Gauverteidigungskommissariata (komisariata za obrambo) in Volkssturma (ljudskega šturma), ki je bil podrejen stranki, je Adolf Hitler po desetih letih usodo rajha vrnil v roke NSDAP, vendar je bilo v mnogih pogledih prepozno.

Navsezadnje je zanimivo opazovati, kako je pod stresom in težavami vojne postajala upravičenost Röhmovih pomislekov in predlogov vse bolj jasna: S skoraj de-

setletno zamudo sta izgradnja Waffen-SS kot elitne sile pod nacionalsocialističnim vplivom in Volkssturma kot nacionalsocialistične ljudske milice uresničila prvotni koncept načelnika generalštaba o Wehrmachtu, stranka pod Bormannom je po 20. juliju 1944 izvedla svojo obupno kampanjo proti moči reakcije, vodstvo Wehrmachta pa se je izkazalo za prepredeno z reakcionarnimi izdajalci.

Dve avtentični izjavi Führerja iz leta 1945 dokazujeta, v kolikšni meri je onesposobitev SA 30. junija 1934 postala odločilna tragedija Tretjega rajha:

"Na mojem nagrobniku bi moralo pisati: "Ernst Röhm je imel prav: potrebovali smo Wehrmacht, poln revolucionarnega - nacionalsocialističnega duha!" in "Ernst Röhm je imel prav: potrebovali smo Wehrmacht, poln revolucionarnega - nacionalsocialističnega duha!"

Poleg kompromisa z reakcijo in nadaljnjega odvzema pooblastil SA je 30. junij 1934 prinesel še tretji, usodni dogodek, ki je prav tako prispeval k propadu tretjega rajha: Rojstvo dogmatizma!

Z dogmatizmom mislimo na notranjo držo, ki posamezna prepričanja ali celo povezan sistem prepričanj razglaša za absolutno resnico in s tem posiljuje in ukrivlja raznolikost in odprtost narave in resničnosti. Takšna drža je vedno pogubna, saj poskus zapreti resničnost v kletko absolutnih prepričanj in jo upogibati vedno vodi v ravnanje, ki je v nasprotju z naravo, in v nečloveškost, saj si prizadeva podrediti naravo in njene zakone dogmi. Ker je to v nasprotju z notranjo naravo človeka, dogmatizem pri svojih privržencih proizvaja umetni in histerični fanatizem, ki naj bi preglasil notranji dvom, njegove nasprotnike pa zatira, ne da bi za to obstajala drugačna utemeljitev kot ta, da se nočejo ukloniti zablodečemu sistemu, nočejo zanikati narave in resničnosti. Od primitivnih, višjih in preprostih nesmislov, kot sta krščanski nauk "verjamem v to, ker je absurdno" in liberalno-kapitalistični temeljni zakon "enakosti ljudi", do prefinjenega sistema "mi", katoliške dogme, psihoanalize ali marksistične doktrinarne zgradbe, je lok dogmatičnega popačenja resničnosti, iz katerega izhaja nečlovečnost ideologij, obsežen.

Po drugi strani pa nacionalsocializem ni ideologija - ne gradi dogmatične, umetne doktrinarne zgradbe iz blodnjavih prepričanj, temveč gleda na stvarnost kot na svet in življenje, si v njej pridobi trdno stališče s poznavanjem narave in njenih zakonov ter na tem gradi naravni, organski red življenja. Nacionalsocialistična stranka tudi ni dogmatična - disciplino in podrejenost partijski liniji zahteva ne zato, ker bi trdila, da predstavlja absolutno resnico ideoloških doktrin, temveč zato, ker je takšna disciplina nujna, da bo militantno, revolucionarno gibanje lahko vladajočo družbo, ki je v nasprotju z naravo, nadomestilo s skupnostjo, Novim redom, ki je v skladu z naravo in vrsto!

Enako velja za SA: tudi tu se ni vsiljevala umetna ideologija, ampak se je razvijal svoboden, revolucionaren odnos do življenja, s katerim bojeviti nacionalsocialist - politični vojak - najde svoje pravo mesto v človeški skupnosti in s svojo bojevito zavzetostjo pomaga uresničevati novi red!

K nacionalsocializmu ljudi vodijo številni osebni razlogi in življenjski nazori - med njimi so lahko tudi dogmatični, saj je dogmatizem s svojo obljubo gotovosti in končne razlage ter s svojo nepopustljivo togostjo za mnoge ljudi stalna skušnjava za beg pred neusmiljeno resničnostjo. Na splošno pa so se nacionalsocializem, stranka in njena SA vedno izogibali dogmatizmu.

To se je spremenilo tudi 30. junija 1934: Od tega ni imela koristi le reakcija, ki je bila onemogočena v SA, ki je od takrat naprej ostala nesporna, dokler nista 20. julija 1944 postali očitni njena nacionalna nezanesljivost in izdajstvo - od tega je imela koristi tudi SS, ki ni bila več podrejena štabnemu vodstvu SA, postala je samostojna organizacija in je iz leta v leto do konca pridobivala vse večjo moč in vpliv ter celo prerasla v državo v državi! SS-ovci v bojnih, mirnodobnih in vojnih letih so bili tudi politični vojaki. To, kar je bilo doslej opisano za SA, v veliki meri velja tudi za SS, ki naj bi bila prvotno zgolj dodatna selekcija in elitna formacija znotraj političnega vojaštva.

Zato se ne moremo čuditi, da je SS v trdem boju korak za korakom najprej osvojila notranji varnostni aparat in nazadnje v vojni z Waffen-SS dokončno uresničila nacionalsocialistično revolucionarno vojsko. To pojasnjuje tudi zgledno vojaško veličino, tovarištvo, disciplino, pripravljenost na žrtvovanje in predanost esesovcev, ki so v marsičem uresničili trditev Adolfa Hitlerja o nacionalsocializmu - da je "najčistejše utelešenje vrednosti rase in osebnosti"! V vsem tem - zlasti na primeru Waffen-SS - vidimo pravi model odnosa političnega vojaka do življenja. Toda vse to pravzaprav ni značilno za SS: mnogo temeljiteje in dokončno izžarevanje na vse moške našega naroda, ki so primerni za vojaško službo, bi si po Röhmovih zamislih morali prizadevati in uresničevati že od samega začetka pri SA in njeni elitni formaciji - štabni straži SA -, kar bi se zagotovo zgodilo v primeru zmage nad reakcijo in sprožitve druge revolucije.

Problem SS pa ni bil predvsem v tem, da je bilo treba z njeno pomočjo 30. junija 1934 zaustaviti potreben razvoj, ki ga je morala nadoknadi leta pozneje, in to zaradi praktično že izgubljene vojne, temveč v tem, da je SS tako kot SA sprva izhajala iz modela političnega vojaka znotraj nacionalsocialističnega gibanja, vendar je pod vplivom svojega reichsführerja Himmlerja vse bolj razvijala svojo lastno dogmatično ideologijo, ki je imela z nacionalsocializmom nazadnje skupno le ime:

SS se ni zadovoljila s tem, da je bila podružnica nacionalsocialistične stranke in je tako našla svoje mesto v Volksgemeinschaft, kar je bilo za SA vedno samoume-

vno, ampak je sebe videla kot državo v državi - kot bodoče gospodarje in ne kot del Volksgemeinschaft!

Na tem mestu ne bomo podrobno analizirali ideologije SS in dokazovali njene notranje neskladnosti z nacionalsocialističnim pogledom na življenje. Zadostuje le nekaj ključnih besed: Vse to so protinaravna in dogmatična prepričanja, ki odločno nasprotujejo temeljnim točkam nacionalsocialističnega pogleda na življenje - priznavanju rasne raznolikosti (kar izključuje rasno sovraštvo!) in idejo nacionalne skupnosti (ki je prav tako nezdržljiva z enostranskim spoštovanjem nordijske rase, ki predstavlja le manjšino v nemškem ljudskem telesu, kot tudi z zatrevano gospodovalnostjo plemstva nove krvi!) Ideološki odtujitvi je sledila organizacijska:

teoretično je bila SS pododdelek NSDAP - v praksi pa je v tretjem rajhu vse bolj tvorila povsem samostojno oblastno telo in jo je z nacionalsocialističnim Volkstaatom nazadnje povezovala le osebna prisega zvestobe Adolfu Hitlerju. Na vrhuncu svoje moči so vodilni krogi SS sanjali o neodvisni državi reda SS v Burgundiji kot državnem jedru evropske celine, podjarmljene z nordijsko raso, in o dokončni zamenjavi nacionalsocialistične stranke kot vodilne sile po končni zmagi in smrti führerja ter njeni zamenjavi s SS.

Izrecno je treba poudariti:

Ne gre za idejo reda, elitne izobrazbe ali celo pravega rasnega plemstva, ki jo je treba zavrniti samo po sebi, temveč za njeno mešanico z nordijskimi zablodami o izbranosti in podobnimi dogmatičnimi degeneracijami, ki so umetno raztrgale in razdelile predvideno Volksgemeinschaft ter proti nam usmerile vsa druga ljudstva in rase! Seveda se je takšnim mislim predajal le majhen krog znotraj SS, a žal so bile zelo močne in na koncu odločilne, saj je za njimi stal sam Reichsführer-SS. Himmler v bistvu nikoli ni razumel nacionalsocializma, ampak je pod to pretvezo vedno poskušal vsiliti svojo ideologijo rasne arogance in narobe razumljenega gospodovalnega človeštva. Nobena nadaljnja podrobnost ni potrebna, da bi se zavedali, kako zelo je ta ideologija SS škodovala naši stvari in prispevala k propadu nacionalsocialistične ljudske države! Kot smo že omenili, so takšne dogmatične težnje SA tako tuje kot oblikovanje države v državi!

Zato sem leta 1977, ko sem začel graditi novo SA, ki je izpovedovala tradicijo zgodovinskega Sturm-Abteilunga, že na začetku sprejel odločitev: "*Dokler bom imel v tem gibanju kaj povedati, ne bo nove SS!*"

Medtem smo to kljub nekaterim nasprotovanjem v celoti uveljavili v naši skupnosti. Kriza okoli krila SS v naši skupnosti, ki se je zbrala okoli nekdanjega člana organizacijskega vodstva ANS/NA Arnd-Heinza Marxa, je pokazala, kako upravičena je bila naša skrb glede škodljive nove izdaje ideologije SS.

Seveda skušnjave, da bi dogmatično izkrivili našo idejo, niso omejene na krog SS; in seveda je bilo tudi v SS veliko pozitivnega (kot je opisano) - toda zunaj SS se dogmatizem nikoli ni pojavil odločilno in vplivno.

Ker pa je bila SS neposredna koristnica razrešitve SA 30. junija 1934, je za nas **BOJ PROTI DOGMATIZMU** del tradicije, v kateri stojimo, skupaj z bojem proti reakciji, o katerem smo že govorili! Naša prisega, da se 30. junij 1934 v zgodovini našega gibanja ne sme nikoli ponoviti, zahteva odločno zavračanje dogmatičnih ideologij in organizacijskih teženj po neodvisnosti v naši skupnosti. Za naše politične vojake je to osmi vidik tradicije SA!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

November 1934   Ausgabe 1979   26. April 2012 (132)

Der Kampf geht weiter !

Nachdem ich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abermals von Massenmord, Völkermord, Verfolgung und Verbannung haben mehr als genug, die Kräfte der gesamten Erde wieder hoch gelächelt Führer Adolf Hitler zu erblicken.

Alle Nationalsozialisten sind weiter erbitterte Kämpfer und Kampfgesinnung haben Schüler an Schüler an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Volk.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstod ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegen ist eben dabei, das Volkstod - gegen alle weißen Völker (V - as hapten, keine Mittel und Erwerbungs, Überlebungs und Kampferhebung.

Oh "Nazi" oder "Hitler", als in Wählung oder im Urwahlkampf, als mit Propagandaarbeit bewirkt oder auf seine Schicksalhaft andere Art, jeder Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1605   19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opilite svoje mnenje o splivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodabljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko Človeštva (www.mourningtheneicent.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedenje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko sičeš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutil se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi pršila na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 17 (132)   Founded 1978   April 26, 2012 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger; but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Nazi" or "Hitler", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!